

Но какво било тѣхното очудване, като влѣзли въ избата! Вмѣсто крадци, тѣ заварили много шишета изпочупени, разлѣно вино и срѣдъ тѣхъ лежи Полтонъ, коньтъ му, който отчаено риталъ бѣчвитѣ и страшно пѣшкалъ, безъ да може да стане!

Съ голѣми мжки извлѣкли Полтона вѣнъ, гдѣто сѣщо риталъ и пѣшкалъ страшно. Всички помислили, че коньтъ е боленъ отъ нѣкоя лоша болестъ и псвикали лѣкаря.

Дошълъ лѣкарьтъ и за тѣхно още по-голѣмо очудване открилъ, че коньтъ билъ просто *пиянъ*. Чакъ тогава търговецътъ разбралъ, кой билъ чудния крадецъ на виното му! Припомнилъ си още, че прѣди нѣколко мѣсеца билъ поприкаралъ Полтона, та му давалъ нѣколко дни наредъ овѣтъ киснатъ въ вино, за да се укрѣпи.

А момчето пѣкъ, на което било възложено гледането на Полтона, често го завождалъ прѣдъ избата и му давалъ да пие вино отъ шишетата, както гледало, че даватъ на конетѣ въ цирковетѣ.

Това се много харесало на Полтона. Навикналъ еднажъ да пие отъ шишетата, Полтонъ захваналъ всѣка сутринъ да си вади оглавника, отварялъ вратата на избата съ зѣбитѣ си, влизалъ вътрѣ и пиялъ вино отъ шишетата. По напредъ той пакъ съ зѣбитѣ си, счупвалъ шийкитѣ на шишетата и тогава пиялъ. Избата била плитка, та често влизалъ и излизалъ.

Като се напиялъ добръ, отивалъ си пакъ въ обора, безъ да могатъ да ознаятъ, че той е билъ чудния крадецъ. Но тая сутринъ, той пилъ твърдъ много, та падналъ отъ пиянство. И неразположението му, което забѣлѣзали нѣколко дена по рано, било все отъ пиенето.